

Eindelijk erkenning voor Nella Damsma

HEEMSTEDÉ - Emailleur Nella Damsma (85) was best verbaasd toen haar werk na jaren werd herontdekt door een verzamelaar. „Het is leuk dat je iemand blij kunt maken”, zegt ze er bescheiden over.

Door **Annemieke Windt** stadsredactie@haarlemsdagblad.nl - 29-12-2016, 13:44 (Update 29-12-2016, 15:30)

Verzamelaar Annemieke Schumm ontdekte begin dit jaar dat emaille door andere verzamelaars onterecht aan de Amsterdammer Amp Smit werd

toegeschreven. Ze ging op onderzoek uit, omdat ze het emaille niet in de stijl van Smit geschilderd vond. „Zijn dochter en schoondochter konden zich ook niet herinneren dat hij veel emaille had gemaakt.”

Er was nog een aanwijzing: de handtekening op het werk was duidelijk anders dan die van Smit. „Ik ben kunsthandelaren gaan bellen, van wie de naam op stickers op de achterkant van verschillende voorwerpen stond. Een kunsthandelaar uit Breda wist me te vertellen hoe een man met een auto vol kunst langs kwam om werk van zijn vrouw te verkopen. Via hem kwam ik erachter dat ND stond voor Nella Bakker - Damsma, daarop ben ik met het telefoonboek erbij de Bakkers in Heemstede gaan bellen. Bij de eerste was het direct raak.”

Amp Smit

Haar zoektocht heeft een einde gemaakt aan de verwarring. „Op Marktplaats staat nu al het werk dat eerder aan Amp Smit werd toegeschreven op naam van Nella Damsma.”

Damsma vindt die late erkenning best leuk, al vindt ze de aandacht voor haar persoon ongemakkelijk. Liever laat ze zien wat ze heeft gemaakt. Haar werkplaats is nog altijd in gebruik. „Ik kan zeker vijf jaar vooruit”, zegt ze als ze in haar werkplaats wijst naar de talloze potjes glasverf. Ze brandt het emaille met een brander in de werkplaats beneden en heeft op zolder een ruimte ingericht waar ze haar afbeeldingen eerst schildert op een ondergrond van koper. Ze is nog volop creatief bezig. Trots laat ze kaarten zien die ze maakt en een paar schilderijen op zijde.

„Mijn belangstelling voor tekenen ontstond al vroeg. Ik hing vaak rond in de werkplaats van mijn vader die in Haarlem een glas-in-lood werkplaats had. Ik wilde eigenlijk modetekenaar worden, maar daar lagen de banen niet voor het oprapen.” Ze ging aan de slag bij kunstnijverheidsbedrijf De Kern en leerde emailleren bij Sagittarius. „Daar leerde ik de beginselen van emailleren en welke ontwerpen verkochten.”

Dat bleek een goede leerschool voor de start van haar eigen bedrijf in 1955: Lama, gevestigd aan haar huis in Heemstede. Het werd een familiebedrijfje. „Ik werkte in mijn werkplaats, mijn man deed de afwerking en ging met de spullen de boer op.”

Thema's

Ze maakte schalen, asbakken en wanddecoraties op wengéhout. „Ik maakte vooral wat de klanten wilden en verkocht.” Haar werk was te koop in De Passage in Den Haag, in winkels in Sittard en Amsterdam. Het werd ook ver buiten Nederland verkocht. Maar door de crisis van de jaren tachtig liep de verkoop terug en in 1985 stopte ze met haar bedrijf.

Er zijn thema's te herkennen in haar werk. Ze schilderde veel vogels en andere dieren of liet zich inspireren door afbeeldingen uit de Oudheid. In de jaren zeventig maakte ze een wanddecoratie voor de herbouwde Dreefschool. Dat heeft de tand des tijds niet doorstaan, het werd uiteindelijk buiten opgehangen in Groenendaal en daar is emaille niet tegen bestand.